

Meditacions: 18 de desembre

Reflexió per meditar el 18 de desembre. Els temes proposats són: sant Josep, el cel a la terra; la seva missió juntament amb Maria i el Messies; amb Maria i Jesús, se superen les dificultats.

«VÓS, VIVENT, JA FRUÏU, com els celestes, de Déu». Així resa l'himne *Te Ioseph* que ens posa a la boca, des de fa segles, allò que sentim en considerar la missió del sant Patriarca^[1]. Bé podem demanar-li a l'espòs de Maria que sapiguem gaudir del Nen Jesús i de l'afecte que ens ofereix.

No obstant això, el goig de sant Josep aquí a la terra no va estar exempt de clarobscur: «abans de viure junts, es trobà que [Maria] esperava un fill per obra de l'Esperit Sant» (Mt 1, 18). Immediatament va reaccionar amb la lleialtat d'un home fidel i ple d'amor a Déu. Va prendre la decisió de repudiar-la en secret, així no imposaria a Maria cap pes més enllà de la manca de la seva companyia. Tot en aquesta família és al servei dels plans divins, tot s'acomoda a la voluntat del Senyor. Encara que van ser poques les hores d'angoixa, sant Josep va patir. No entenia el que estava passant, però mai no va dubtar de l'esposa ni de Déu. Estava «ple d'un temor sant de viure al costat d'una santedat tan gran»^[2]. Un àngel va ser enviat per dissuadir-lo i mostrar-li la seva tasca enmig del que estava contemplant atònit: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com esposa. És cert que ella ha concebut

per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble» (*Mt 1, 20-21*).

És fàcil imaginar-se la joia de Josep per aquest doble anunci. El Messies ja era a la terra i ell el custodiaria juntament amb la seva Mare beneïda. A l'alegria de recobrar Maria es va unir, en aquell instant, el goig immens de saber que el temps havia arribat. Per a un fill de David aquesta notícia era la més esperada. El Salvador ja estava entre ells. Mai no havia somiat amb una sort tan gran i immerescuda. Aleshores va començar a gaudir del que tenia, tot i que encara se li escapava com allò es faria realitat.

ABANS DE rebre l'anunci de l'àngel, el sant Patriarca «estava seguint un

bon projecte de vida, però Déu li reservava un altre dissenyi, una missió més gran. Josep era un home que sempre deixava espai per escoltar la veu de Déu, profundament sensible al seu secret voler, un home atent als missatges que li arribaven des del profund del cor i des de dalt. (...). I així, Josep va arribar a ser encara més lliure i més gran. Acceptant-se segons el dissenyi del Senyor, Josep es troba plenament a si mateix, més enllà de si mateix. Aquesta llibertat de renunciar a allò que és seu, a la possessió de la pròpia existència, i aquesta plena disponibilitat interior a la voluntat de Déu, ens interpel·len i ens mostren el camí»^[3].

És molt probable que Josep corregués a explicar a la seva dona el que se li havia revelat. Hi ha una paraula que es repeteix diverses vegades a l'evangelí d'avui: acollir. És un verb que defineix molt bé la relació que

desitgem tenir amb Déu. Ens il·lusiona ser refugi, acollir aquest misteri d'amor als nostres cors. Acollir significa, referit a una persona, admetre-la a casa. És com si Déu demanés permís també a Josep per entrar al món. Així, veiem que Jesús no s'imposa sinó que arriba demanant un espai als nostres cors. Ens demana que li donem aixopluc i que li regalem la nostra companyia.

Sorprèn que Déu hagi demanat a sant Josep que complís la tasca d'acollir les dues vides més precioses que han existit sobre la terra. Com a home agraït, l'espòs de Maria va acceptar el do que se li oferia i Déu va demostrar que mai no es deixa guanyar en generositat. També a nosaltres el Senyor ens ofereix permanentment els seus dons, grans i petits, projectes en què podem fer un espai per a Jesús i la seva mare. A sant Josepmaria li entusiasmava la senzillesa del sant Patriarca: «Sant

Josep és meravellós! És el sant de la humilitat rendida..., del somriure permanent i de l'encongiment d'espatlles»^[4].

POTSER sant Josep haurà considerat moltes vegades la grandesa de tenir Jesús i Maria sota el seu sostre i s'haurà sentit beneït. Probablement, Maria i Jesús el feien sentir a cada moment com n'era d'important la seva missió i la seva vida. El devien haver convençut fàcilment que era el millor pare del món.

Tot i això, devia haver estat particularment dur el dia que Jesús es va quedar al Temple sense avisar, deixant clar quina era la seva missió al món. «Aquest episodi evangèlic revela la vocació més autèntica i profunda de la família: acompanyar cadascun dels seus membres en el

camí de descobriment de Déu i del pla que li hi ha preparat»^[5]. Quan al cap de tres dies el van trobar, Josep experimentaria cert consol en comprovar que Maria tampoc no ho entenia. La companyia de Maria al seu costat era la clau, era la solució a tots els dubtes i les incerteses. Amb Maria, tot se li feia més fàcil.

Què més podria demanar un home sobre la terra? Rebre un afecte tan particular d'aital criatura i tenir-la sempre al costat per a qualsevol tasca, difícil o ordinària, era com estar al cel. Tant se valia, gràcies a aquesta companyia, caminar pel desert fugint a Egipte o treballar un dia i un altre al taller de Natzaret. Tant se valia que sortissin les coses com ell esperava o a l'inrevés. El somriure de la seva esposa ho feia tot molt senzill. Preguem a Déu que puguem acollir el seu amor com ho van fer Maria i Josep. «Si les teves mans et semblen buides, si veus el

teu cor pobre en amor, aquesta nit és per a tu. S'ha manifestat la gràcia de Déu per resplendir a la teva vida. Acull-la i brillarà en tu la llum de Nadal»^[6].

^[1] *Tu vivens, Superis par, frueris Deo.* L'himne es fa servir a les Vespres de la solemnitat de sant Josep i en la memòria de sant Josep Obrer.

^[2] Sant Tomàs d'Aquino, *Comentari a les sentències de Pere Llombard*, llibre 4, d. 30, q. 2, a. 2, ad 5.

^[3] Francesc, Àngelus, 22-XII-2013.

^[4] A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, volum III, Rialp, Madrid 2003, p. 728, nota 170.

^[5] Benet XVI, Àngelus, 31-XII-2006.

^[6] Francesc, Homilia, 24-XII-2019.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-18-de-desembre/
\(11/01/2026\)](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-18-de-desembre/)